

Jos Benders is voetbaldokter en
wielerarts, naast auteur.

Hij is fan van FC Barcelona en schreef
al eerder in dit magazine, over zijn
band met Johan Cruïff en de chef-arts
van Barça, Ricard Pruna.

MEDISCH BARÇA

Tekst: dr. Jos Benders

MEDIA EN MEDICI SOMS 'N LASTIGE PIL

**Waarin spreken dokters en journalisten een andere taal?
Begrijpen ze elkaar eigenlijk voldoende?
Onze arts, al jaren ook werkzaam in de media, analyseert voorbeelden.**

Met regelmaat krijgen ploegartsen ervan langs. Zoals in de vroege maanden van dit jaar: Jan Vertonghen van Tottenham Hotspur botst in de Champions League-wedstrijd tegen Ajax met een teamgenoot en raakt groggy. De scheidsrechter laat Jan bijkomen, de dokter is erbij. Dan krabbelt de sympathieke Belg hulpeloos overeind, zwalkt naar de zijlijn. Hij dreigt te bezwijken. Einde wedstrijd. Voer voor voetbal analisten, van wie er één, verwijtend, stelt: "Die dokters proberen zo'n speler altijd weer aan de praat te krijgen...!" Miscommunicatie. Wat een contrast met de eerdere CL-wedstrijd FC Barcelona-Lyon. Keeper Anthony Lopes, met dronkemans tred in het doelgebied. Hij weigert het speelveld te verlaten. In de doelmond had een aansnellende Philippe Coutinho hem onopzettelijk een hersenschudding bezorgd. Hoe ook de clubarts probeert Lopes van het veld te dirigeren, Anthony wil door en gaat door. De machteloosheid van de dokter achter het doel, aan wiens lipmotoriek valt te lezen "Il ne veut pas..." (Hij wil niet; red.) komt sneu over. Niet veel later verlaat Lopes toch het veld. Over dit voorval had een gerespecteerde voetbal-analist, zelf ooit topspeler, een ongezouten mening: "Ik zeg altijd, laat de speler zelf beslissen. Hij weet zelf het beste of hij verder kan spelen of niet...!" Miscommunicatie. Als de bovenkamer op tilt slaat, zoals bij een zware hersenschudding, kan de speler niet zelf oordelen! Laat staan beslissen!

Het volgende voorbeeld mag een alert zijn voor artsen én... verslaggevers: doelman Loris Karius van Liverpool, lente 2018, botst met de weinig zachtzinnige Real-verdediger Sergio Ramos. Waarop de half bewuste goalie tweemaal gemankeerd faalt bij doelpunten. In De Telegraaf bericht ik die dagen, na overleg met de neuroloog dr. Jiri Dvorak (vml. FIFA-arts; red.), over de mogelijkheid dat een hersenschudding hieraan ten grondslag ligt. Waarna zijn club een dag later besluit het dossier te openen en de diagnose wereldkundig te maken en deze daarmee bevestigt. Conclusie: de juiste duiding vraagt tijd en is soms geen appeltje-eitje.

Media en medici, van wie de eerste vier letters identiek zijn (!) moeten elkaar meer begrijpen. Soms is de synergie van de twee werelden een lastige combinatiepil. Vooral als de voetbalverslaggever, ook die van gerespecteerde zendstations, een speler die een opzettelijke overtreding maakt, becommentarieert met: 'Dat was een professionele overtreding!'. Het erger makend met: 'Dat moest hij doen om de aanval eruit te halen..., kijk maar...!' Blessures terugdringen begint bij fair play, regel één van de F-MARC FIFA 11+, het programma 'voorkomen-van-blessures' van de wereldvoetbalbond. Verslaggevers hebben een voorbeeldfunctie, daarin verschillen media niks van medici.

Niet weg te denken voordeel van televisie is dat dokters bij de uitoefening van hun functie veel kunnen hebben aan beelden. Zo zijn ze dus – zeg maar – ook tot elkaar veroordeeld. M'n liefste werkje, tenminste als ik zelf aan de buis zit, is bevriende artsen in hun wedstrijd meteen een berichtje sturen met wat het camera-oog tot in detail verraaft. Het ongevalsmoment als leidraad voor diagnose en behandeling. Dat durf ik soms zelfs te doen bij bevriende, lees: betrouwbare verslaggevers. Met respect voor het beroepsgeheim, dragen we zo beiden een steentje bij aan de juiste informatie voorziening van jou als lezer of kijker.

Journalist Sierd de Vos, betrouwbare zegsman

AdiJos!